॥१२॥१३॥१४॥अप्राप्यंईहितमीप्सितंकिंचिदपिनशक्यंनसुलभं ॥१५॥१६॥ अंतान्मरणात् भावगतःसंपत्प्राप्तः द्विजोचितांद्विजैरभिमतां ॥१७॥१८॥ अघंदुःखं ॥१९॥ अभिमानंमानातिशयं चिंतयन्न

शूरोवीरःकृतार्थश्चप्रताप्यारीन्सहस्रशः॥ अभिमन्युर्गतोवीरःपृतनाभिमुखोहतः॥१२॥ ब्रह्मचर्येणयान्कांश्चित्प्रज्ञयाचश्रुतेनच॥ इष्टैश्चक्रतुभिर्यांतितांस्तेपुत्रोक्षयान्गतः॥ १३॥ विद्वांसःकर्मभिःपुण्यैःस्वर्गमीहंतिनित्यशः॥ नतुस्वर्गादयंलोकःकाम्यतेस्वर्गवासिभिः॥१४॥ तस्मात्स्वर्गगतंपुत्रमर्जुनस्यहतंरणे॥ नचेहानयितुंशक्यंकिंचिदप्राप्यमीहितं॥ १५॥ यांयोगिनोध्यानविविक्तदर्शनाःप्रयांतियांचोत्तमयज्विनोजनाः॥ तपोभिरिद्धैरनुयांतियांतथातामक्षयांतेतनयोगतोगतिं॥ १६॥ अंतात्पुनर्भावगतोविराजतेराजेववीरोत्यमृतात्मरश्मिभिः॥ तामैंदवीमात्मतनुंद्विजोचितांगतोभिमन्युर्नसशोकमर्हति॥ १७॥ एवंज्ञात्वास्थिरोभूत्वाजह्यरीन्धैर्यमाप्नुहि॥ जीवंतएवनःशोच्यानतुस्वर्गगतानघ॥ १८॥ शोचतोहिमहाराजअघमेवाभिवर्धते॥ तस्माच्छोकंपरित्यज्यश्रेयसेप्रयतेद्बुधः॥ १९॥ प्रहर्षमभिमानंचसुखप्राप्तिंचचिंतयन्॥ एतद्बुध्वाबुधाःशोकंनशोकःशोकउच्यते॥ २०॥ एवंविद्वन्समुत्तिष्ठप्रयतोभवमाशुचः॥ श्रुतस्तेसंभवोमृत्योस्तपांस्यनुपमानिच॥ २१॥ सर्वभूतसमत्वंचचंचलाश्चविभूतयः॥ सृंजयस्यतुतंपुत्रंमृतंसंजीवितंपुनः॥ २२॥ एवंविद्वन्महाराजमाशुचःसाधयाम्यहं॥ एतावदुक्त्वाभगवांस्तत्रैवांतरधीयत॥ २३॥ वागीशानेभगवतिव्यासेव्यभ्रनभःप्रभे॥ गतेमतिमतांश्रेष्ठेसमाश्वास्ययुधिष्ठिरं॥ २४॥ पूर्वेषांपार्थिवेंद्राणांमहेंद्रप्रतिमौजसां॥ न्यायाधिगतवित्तानांतांश्रुत्वायज्ञसंपदं॥ २५॥ संपूज्यमनसाविद्वान्विशोकोभूद्युधिष्ठिरः॥ पुनश्चाचिंतयद्दीनःकिंस्विद्दृश्येधनंजयं॥ २६॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकीयेएकसप्ततितमोऽध्यायः॥ ७१॥ ॥ ७१॥ ॥ ७१॥ समाप्तमभिमन्युवधपर्व॥ अथप्रतिज्ञापर्व॥ संजयउवाच तस्मिन्नहनिनिर्वृत्तेघोरेप्राणभृतांक्षये॥ आदित्येऽस्तंगतेश्रीमान्संध्याकालउपस्थिते॥ १॥ व्यपयातेषुवासायसर्वेषुभरतर्षभ॥ हत्वासंशप्तकव्रातान्दिव्यैरस्त्रैःकपिध्वजः॥ २॥ प्रायात्स्वशिबिरंजिष्णुर्जैत्रमास्थायतंरथं॥ गच्छन्नेवचगोविंदंसाश्रुकंठोभ्यभाषत॥ ३॥ किंनुमेहृदयंत्रस्तंवाक्सज्जतिकेशव॥ स्यंदंतिचाप्यनिष्टानिगात्रंसीदतिचाप्युत॥ ४॥

भिलपन्शोकंनकुर्वंतीतिशेषः नशोकःशोकउच्यतेकिंत्वात्मैवशोकइत्यर्थः॥ २०॥ २१॥ सृंजयस्यपुत्रंउद्दिश्यचंचलाविभूतयश्चश्रुताइतिशेषानुषंगः॥२२॥२३॥ २४॥ २५॥२६॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांएकसप्ततितमोऽध्यायः॥ ७१॥ ॥ ७१॥ तस्मिन्निति॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥

Digitized by Google